

Svar på interpellation 2005:42 av Inga-Britt Backlund (kd) om kvaliteten inom sjukvården

Inga-Britt Backlund har frågat mig följande:

- På vad sätt anser du att den stora och snabba omorganisationen av sjukvården som pågår i Stockholms läns landsting å ena sidan kan bidra till att minska eller å den andra riskera att förvärra och öka de onödiga vårdskadorna på grund av felbehandlingar?
- Vad tror du att i detta sammanhang de långa väntetiderna betyder?
- Anser du att vårdkvaliteten kan bero på vilka huvudmän som ansvarar för vården och hur den organiseras?

Som svar vill jag anföra följande:

Inledningsvis vill jag säga att jag i huvudsak delar den uppfattning som framförts i en DN artikel att svensk sjukvård, i internationell jämförelse, är i toppklass. Det betyder ingalunda att vi kan slå oss till ro. Tvärtom - vi måste fortsätta hålla en hög ambition i vårt utvecklingsarbete.

Mer allmänt när det gäller kvalitet i vården så måste kärnan i allt kvalitetsarbete sträva efter att utveckla ett starkt kontinuerligt förändringsarbete. Sex områden kan sägas fånga essensen i *den goda vården* och utgör därmed Hälso- och sjukvårdens kvalitetsområden; säker vård, kunskapsbaserad och ändamålsenlig vård, patientfokuserad och jämlik vård samt vård som ges i rimlig tid. Att sträva efter en hög kvalitet på samtliga dessa områden är att värna om landstingets resurser. Fokus på både ekonomi och kvalitet leder till ökad effektivitet. Effektivitet i form av förbättrade erfarenheter för patienten, påskyndande av tillfrisknande och ekonomiska fördelar för samhället t.ex. genom att fler återgår i arbete snabbare.

Vi politiker har en viktig roll i är att understödja en framväxande kvalitetskultur. Det kan göras bland annat genom strukturförändringar av hälso- och sjukvården. Beslutet om 3S innebär en utbyggnad av närsjukvården och en koncentration av specialistsjukvården. Syftet är bl a att höja kvaliteten och minska väntetider. Detta är angeläget även om en aktuell rapport visat att SLL hävdar sig väl när det gäller väntetidsbilden både hos allmänläkare och inom stora delar av specialistsjukvården.

Vi politiker har också ett särskilt ansvar för att stödja en framväxande kvalitetskultur genom att inbjuda till öppenhet om resultat och delgivande av varandras erfarenheter både verksamheterna emellan men också utåt till patienterna och medborgarna. Uppföljningar av vården ska ske regelbundet. Genom den nya organisationen av Beställare Vård sker en särskild satsning på leverantörsuppföljning som kommer att ge oss bättre underlag för jämförelse av bland annat kvalitet och patientsäkerhet. Politiker stödjer inte en framväxande kvalitetskultur genom att förfäkta att vårdkvaliteten skulle vara beroende av vem som är huvudman. För ett sådant påstående finns inga belägg.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Inger Ros